

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 27 december 1994 door de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "houdende wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning", heeft op 3 februari 1995 het volgend advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP.

Het voor advies voorgelegde ontwerp-besluit beoogt een grondige omwerking van het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna "VLAREM I" te noemen), welk besluit uitvoering geeft aan het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna "het milieuvergunningsdecreet" te noemen).

Volgens de bij de adviesaanvraag gevoegde nota aan de Vlaamse regering zijn de beoogde wijzigingen van VLAREM I noodzakelijk gelet op :

- een aantal wijzigingen die in het milieuvergunningsdecreet werden aangebracht door het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994;
- de doorgevoerde evaluatie van VLAREM I;
- de rechtspraak van de afdeling administratie van de Raad van State.

ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het verdient aanbeveling bij omstandige en belangrijke besluiten zoals het onderhavige een verslag aan de Vlaamse regering te voegen, dat samen met het besluit en het advies van de Raad van State wordt bekendgemaakt. Dit maakt het mogelijk de grote lijnen van de reglementering te

.../...

schetsen, innovaties ten opzichte van de huidige regeling aan te stippen en uitleg te verschaffen over de diverse bepalingen van het besluit.

Een dergelijk verslag kan in belangrijke mate de toegankelijkheid van de regeling voor de burger verhogen.

2. Een zo fundamentele herziening van een reglementering als met het ontwerp wordt beoogd, kan beter gebeuren door een volledige vervanging van het te wijzigen besluit. Een volledig nieuwe tekst is immers beter toegankelijk voor de rechtzoekende.

Indien op deze suggestie wordt ingegaan, moet het ontwerp de normering van VLAREM I opnieuw autonoom vaststellen en het besluit van 6 februari 1991 in zijn geheel vervangen.

In de hiernavolgende bespreking zal de Raad van State niettemin opmerkingen van formeel-legistieke aard maken, die uitgaan van de veronderstelling dat de tekst opgevat blijft als een wijzigend besluit.

3. Overeenkomstig de regels van de formele legistiek dient, telkens wanneer in de aanhef of in een wijzigende bepaling verwezen wordt naar een bestaande tekst, die tekst aangehaald te worden met de vermelding van de wijzigingen die hij heeft ondergaan. Dit is in het ontwerp niet, of ten minste niet correct gebeurd.

.../...

De verwijzingen in de aanhef dienen bijgevolg aangepast te worden (1).

Ook de inleidende zinnen van de wijzigende artikelen van het ontwerp dienen aangepast te worden (2).

ONDERZOEK VAN DE TEKST.

Artikel 2.

1. Artikel 2 van het milieuvergunningsdecreet bevat definities, waarvan de Vlaamse regering niet mag afwijken bij de vaststelling van uitvoeringsbesluiten.

De in het ontworpen artikel 1, 7°, derde streepje, (artikel 2, 2°, van het ontwerp) opgenomen definitie van het begrip "toevoegen" wijkt af van de omschrijving van datzelfde begrip in artikel 2, 4°, derde streepje, van het milieuvergunningsdecreet.

De bepaling van artikel 2, 2°, dient derhalve te worden geschrapt.

(1) Zo vulle men de eerste aanhefverwijzing aan met de vermelding van het wijzigende decreet van 21 december 1994.

(2) Zo schrijve men de inleidende zin van artikel 2 van het ontwerp als volgt : "Artikel 1 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 27 april 1994, wordt als volgt gewijzigd :".

2. Volgens het ontworpen artikel 1, 15°, moet onder "afvalstoffen" worden verstaan : "elke stof of elk voorwerp zoals bedoeld in het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen en zijn uitvoeringsbesluiten".

Het voornoemde decreet bevat bepalingen, niet enkel i.v.m. "afvalstoffen" (1) maar ook i.v.m. andere stoffen of voorwerpen (2). Indien het de bedoeling is van de stellers van het ontwerp enkel te verwijzen naar de "afvalstoffen" in de zin van het voornoemde decreet - wat waarschijnlijk lijkt -, dan vervange men de woorden "elke stof of elk voorwerp" beter door "afvalstoffen".

3. Volgens de in het ontworpen artikel 1, 28°, (artikel 2, 7°, van het ontwerp) opgenomen definitie moet onder "milieu-technische eenheid" worden verstaan "het geheel bestaande uit verschillende ingedeelde inrichtingen ... die als een geheel moeten worden beschouwd met het oog op het beoordelen van het nadeel dat zij kunnen berokkenen aan mens of milieu".

Het milieuvergunningsdecreet kent dat begrip niet : het onderwerpt enkel ingedeelde "inrichtingen" aan de

(1) Onder "afvalstof", in de zin van het decreet van 2 juli 1981, moet worden verstaan : "elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen" (artikel 2, 1°, van het decreet).

(2) Zo is in artikel 4, 2°, van het decreet van 2 juli 1981 bijvoorbeeld sprake van dierlijk mest, juist om te bepalen dat die stof geen "afvalstof" is.

vergunnings- of meldingsplicht, en niet "in een milieu-technische eenheid gegroepeerde inrichtingen".

In zoverre in het ontwerp specifieke rechtsgevolgen worden gehecht aan de omstandigheid dat inrichtingen deel uitmaken van een milieu-technische eenheid, kan derhalve betwisting rijzen over de overeenstemming ervan met het milieuvergunningsdecreet.

Die opmerking geldt inzonderheid voor de desbetreffende bepalingen opgenomen :

- in het ontworpen artikel 4bis (artikel 7 van het ontwerp);
- in het ontworpen artikel 6bis (artikel 10 van het ontwerp); en
- in het ontworpen artikel 15, § 1, (artikel 11 van het ontwerp);
- in het ontworpen tweede lid van bijlage I (artikel 58, § 2, van het ontwerp).

4. In de voornoemde definitie van artikel 1, 28°, schrappe men in het eerste lid de woorden "het geheel bestaande uit".

Artikel 3.

1. Het is niet duidelijk of het ontworpen artikel 1bis in hoofdstuk I dan wel in hoofdstuk II moet worden ingevoegd.

Tenzij men artikel 1bis in hoofdstuk I onderbrengt en men het opschrift "Definities" van dat hoofdstuk vervangt door "Algemene bepalingen", kan men dat artikel beter opnemen in een nieuw hoofdstuk Ibis met als opschrift "Toepassingsgebied".

2. Men redigere de ontworpen bepaling als volgt :

"Art. 1bis. Dit besluit is niet van toepassing op :

1° de verplaatsbare inrichtingen (1);

2° werkplaatsen ...;

3° inrichtingen ... in rubriek 32.9 van de indelingslijst, ...".

Artikel 4.

In het ontworpen artikel 2, § 3, 9°, (artikel 4, 2°, van het ontwerp) schrijve men "... de rubrieken 9.3. tot en met 9.8. van de indelingslijst".

(1) De definitie van "verplaatsbare inrichtingen" in artikel 2, 6°, van het milieuvergunningsdecreet geldt zowel voor het decreet als voor de uitvoeringsbesluiten.

Artikel 6.

1. In het ontworpen artikel 4 wordt in paragraaf 1 aan het college van burgemeester en schepenen opgelegd de melding "als onontvankelijk" te beschouwen "indien de inplantingsregels die van toepassing zijn op de inrichting zich verzetten tegen de exploitatie".

Die bepaling strookt niet met het systeem van het milieuvergunningsdecreet.

Inzake inrichtingen die uitsluitend in de derde klasse zijn ingedeeld, bepaalt artikel 9, § 7, van het decreet immers dat het college van burgemeester en schepenen slechts akte neemt van de melding van de exploitatie of de verandering van de inrichting. Het staat niet aan het college om de melding te weigeren op grond dat de exploitatie niet verenigbaar is met de inplantingsregels. Het college is integendeel verplicht om ook van zulke melding akte te nemen; in dat geval zullen de inplantingsregels wel een beletsel zijn voor de exploitant om daadwerkelijk te exploiteren.

Zo de stellers van het ontwerp de mogelijkheid voor het college van burgemeester en schepenen willen handhaven om een melding onontvankelijk te verklaren, dan zouden zij formele ontvankelijkheidsvereisten dienen te bepalen (zoals bijvoorbeeld de melding aan de bevoegde overheid of op een bepaald formulier).

.../...

2. In het ontworpen artikel 4, § 1, derde lid, voegen de woorden "van de indelingslijst" in na de woorden "de rubriek 28.2".

3. In paragraaf 2 van het ontworpen artikel 4, moet allicht niet naar artikel 2, § 2, maar naar artikel 2, § 1, worden verwezen. Laatstgenoemde bepaling van VLAREM I bevat immers de algemene meldingsplicht voor inrichtingen van de derde klasse, terwijl voornoemd artikel 2, § 2, de wijze van melding betreft.

4. Luidens het ontworpen artikel 4, § 4, is een nieuwe melding vereist "in elk geval ten laatste 20 jaar nadat er akte werd genomen van de vorige melding".

Ten aanzien van meldingsplichtige inrichtingen verleent artikel 4, § 2, tweede lid, van het milieuvergunningsdecreet aan de Vlaamse regering weliswaar de bevoegdheid om "de wijze te bepalen waarop de melding dient te geschieden". Die bepaling biedt echter geen rechtsgrond voor een beperking van de geldigheidsduur van een melding,

.../...

hetzij op grond dat de inrichting is overgenomen (1), hetzij wegens het verstrijken van een bepaalde termijn (2).

In het ontworpen artikel 4, § 4, dienen het eerste en het vierde streepje dus geschrapt te worden.

Artikel 7.

1. Het ontworpen artikel 4bis betreft de exploitatie van een inrichting van de derde klasse die deel uitmaakt van een milieu-technische eenheid "die in de 1e of de 2e klasse is ingedeeld" (lees : die inrichtingen omvat die in de eerste of tweede klasse zijn ingedeeld). In de derde volzin van dat artikel 4bis, 1°, wordt bepaald dat zulke exploitatie "mag worden aangevat samen met de exploitatie van de vergunde inrichting en voor de termijn waarvoor de vergunning werd verleend".

De exploitatie van een louter meldingsplichtige inrichting mag echter worden aangevat zonder dat daartoe een gunstige beslissing van het bestuur vereist is. Voorts bevat het milieuvergunningsdecreet, zoals hiervóór reeds

(1) Wat de vergunningsplichtige inrichtingen betreft, voorziet artikel 19, 2°, van het milieuvergunningsdecreet in een regeling ter zake. Het decreet bevat geen analoge regeling in verband met meldingsplichtige inrichtingen.

(2) Men vergelijkte met de regeling in verband met vergunningsplichtige inrichtingen in artikel 18 van het milieuvergunningsdecreet.

werd opgemerkt, geen bepalingen krachtens welke de "geldigheidstermijn" van een melding kan worden beperkt. Er is dus geen rechtsgrond die het mogelijk maakt de exploitatie van een meldingsplichtige inrichting afhankelijk te stellen van een vergunning, weze het voor een inrichting die met de betrokken inrichting een milieu-technische eenheid vormt. Men schrappe bijgevolg de derde volzin van het ontworpen artikel 4bis, 1°.

2. Volgens het ontworpen artikel 4bis, 2°, gelden voor de verandering van een in de derde klasse ingedeelde inrichting, die samen met inrichtingen ingedeeld in de eerste of de tweede klasse een milieu-technische eenheid vormt, de bepalingen van het ontworpen hoofdstuk IIIbis ("Verandering van een inrichting"), althans als de verandering aan bepaalde voorwaarden voldoet.

Het is niet duidelijk wat precies bedoeld wordt met de verwijzing naar hoofdstuk IIIbis. Dat hoofdstuk bevat immers, met betrekking tot inrichtingen van derde klasse die ten gevolge van de verandering niet in een hogere klasse worden ingedeeld, geen bepalingen die specifiek op die inrichtingen van toepassing zijn. Het ontworpen artikel 6ter, § 2, bevat zelfs bepalingen die enkel op inrichtingen van de eerste of de tweede klasse toegepast kunnen worden. Zo het de bedoeling is van de stellers van het ontwerp dat voor de verandering van inrichtingen bedoeld in artikel 4bis, 2°, een mededelingsplicht zou gelden, zou hoofdstuk IIIbis herschreven moeten worden, opdat het ook op dat soort veranderingen toegepast zou kunnen worden.

.../...

Het ontwerp zou ook moeten bepalen wat het lot is van de verandering van een in de derde klasse ingedeelde inrichting die niet beantwoordt aan de kenmerken bepaald in artikel 4bis, 2°. Volgens artikel 4, § 2, van het milieu-vergunningsdecreet moet immers elke verandering van een inrichting van de derde klasse vooraf gemeld worden. Een verandering die niet "medegedeeld" kan worden op de wijze als bepaald in het ontworpen hoofdstuk IIIbis, moet dus op een andere manier voorwerp van een melding zijn.

Het ontworpen artikel 4bis, 2°, is bijgevolg, desgevallend in samenhang met de bepalingen van hoofdstuk IIIbis, aan een grondige herwerking toe.

Artikel 8.

1. In het ontworpen artikel 5, § 2, 11°, is sprake van "de best (lees : beste) beschikbare technologie". Hiermee verwijst het ontwerp naar het zgn. BAT-principe (1).

Het verdient aanbeveling dit beginsel zo al niet in de tekst van het ontwerp, dan toch minstens in een verslag aan de Vlaamse regering te verduidelijken, teneinde elke verwarring uit te sluiten met het verwante doch in zijn draagwijdte erg verschillend beginsel van "de beste beschik-

(1) BAT staat voor "best available technology".

bare technologie die geen overmatig hoge kosten met zich meebrengt" (1).

2. Volgens het ontworpen artikel 5, § 3, 6°, dient de vergunningaanvraag gegevens te bevatten die te maken hebben met de toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen.

Zoals dat decreet thans geformuleerd is, kan het niet dienen als grondslag voor de weigering van een milieuvergunning. De stellers van het ontwerp dienen zich dan ook af te vragen of het wel zin heeft om aan de aanvragers van een vergunning een informatieverplichting op te leggen, die voor het bestuur geen enkel onmiddellijk nut kan hebben.

Mocht het voornoemde decreet gewijzigd worden in een zin die het wel mogelijk zou maken het vergunningenbeleid erop af te stemmen (2), dan zou de bepaling van het

(1) Het BATNEEC-beginsel : "best available technology not entailing excessive costs". Dit beginsel wordt gehuldigd in het vigerende artikel 7, § 2, van VLAREM II. In het ontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne waarover de Raad van State heden het advies L. 23.999/8 verstrekt heeft en dat beoogt VLAREM II te vervangen wordt echter, zoals blijktbaar in het voorliggende ontwerp, voor het BAT-beginsel gekozen.

(2) Zie het voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door mest-

ontworpen artikel 5, § 3, 6°, eventueel aangepast moeten worden aan de op dat ogenblik goedgekeurde tekst van het wijzigende decreet. In die omstandigheden is er een bijkomende reden om de bedoelde bepaling thans eenvoudig uit het ontwerp te lichten, en ze er te gepasten tijde terug in te voegen, eventueel in de alsdan geactualiseerde vorm.

Artikel 9.

Men vervange in het ontworpen artikel 6, § 3, de woorden "op een milieu-technische eenheid waarop verschillende indelingsrubrieken ... van toepassing zijn" door "op een milieu-technische eenheid op de onderdelen waarvan verschillende indelingsrubrieken ... van toepassing zijn (1)".

Artikel 10.

1. In het ontworpen artikel 6ter, § 2, 1°, derde lid, en 2°, tweede lid, moeten de woorden "wordt de aanvraag" telkens worden vervangen door "wordt een exemplaar van de mededeling".

stoffen, waarover de Raad van State op 3 februari 1995 het advies L. 23.987/8 heeft gegeven.

(1) Zie ook opmerking 3 bij artikel 2, in verband met het ontworpen artikel 1, 28° : niet de milieu-technische eenheden maar enkel de inrichtingen worden ingedeeld.

.../...

2. Men schrappe in het ontworpen artikel 6quater de tekens "1°" en "2°" waarmee het tweede en het derde lid worden ingeleid. Die tekens worden in de regel alleen gebruikt om onderdelen van een volzin te nummeren.

De verwijzingen naar dit artikel 6quater in de overige bepalingen van het ontwerp moeten dan dienovereenkomstig worden aangepast : zo schrijve men bijvoorbeeld in het ontworpen artikel 31, § 1, (artikel 27, 1°, van het ontwerp) "artikel 6quater, derde lid," in plaats van "artikel 6quater, 2°,".

3. In het ontworpen artikel 6quater schrijve men in 2° (lees : derde lid) "de artikelen 35, § 1, 5°, en 36, 5°" in plaats van "de artikelen 35.5° en 36.5°".

Artikel 11.

1. In paragraaf 1 van het ontworpen artikel 8, kan men in de inleidende zin de woorden "in artikel 7, § 1" beter vervangen door "in de bijlagen 5 en 6" en aldus een verwijzing vermijden naar een bepaling die op haar beurt een verwijzing inhoudt.

2. In paragraaf 3 van het ontworpen artikel 8 vervangen men in de eerste volzin de woorden "is op een niveau dat begrijpelijk is" door "is zo opgesteld dat het begrijpelijk is".

.../...

3. Voor het ontworpen artikel 9 kan de volgende redactie ter overweging worden gegeven :

"Het veiligheidsrapport wordt door een college van deskundigen van verschillende disciplines opgesteld op initiatief en op kosten van de aanvrager van een milieu-vergunning voor of van de exploitant van een in artikel 8, § 1, bedoelde inrichting".

4. Paragraaf 1 van het ontworpen artikel 11 kan beter als volgt geredigeerd worden :

"Deskundigen inzake de discipline "externe veiligheid, risico's voor zware ongevallen" worden door de Vlaamse minister erkend".

5. In het ontworpen artikel 11, § 4, 2) (lees : 2°), a), vervange men onder a)

- in de inleidende zin het vage begrip "de juridische verantwoordelijke(n) van de rechtspersoon" door "het terzake bevoegd orgaan van de rechtspersoon";

.../...

- na het tweede streepje de niet nader bepaalde woorden "de partijen" door "enerzijds deze personen of de rechtspersoon en, anderzijds, de vergunningaanvrager of de exploitant".

6. In het ontworpen artikel 11, § 6, wordt bepaald dat de erkenning kan worden "opgeheven" (lees : ingetrokken) "wanneer niet meer aan de erkenningsvoorwaarden wordt voldaan".

De vraag rijst of met die bepaling wordt bedoeld dat de intrekking tot dat geval wordt beperkt en of niet tevens moet worden voorzien in een intrekkingmogelijkheid wanneer de deskundige de door hem aangegane of de hem opgelegde verplichtingen niet nakomt. Zulke hypothese doet zich met name voor indien hij geen beroepsaansprakelijkheidsverzekering onderschrijft (paragraaf 5 van het ontworpen artikel) of indien hij feiten kenbaar maakt waarvan hij kennis heeft ten gevolge van zijn opdracht (paragraaf 7 van het ontworpen artikel).

7. In het ontworpen artikel 15, § 1, zijn de woorden "als het totaal van de activiteiten in de milieu-technische eenheid onder toepassing valt van artikel 8, § 1" niet duidelijk. Uit deze bepaling zou kunnen worden afgeleid dat geen veiligheidsrapporten bij de aanvragen tot vergunning, of tot verandering of vernieuwing van een vergunning van een inrichting moeten worden gevoegd, indien slechts een deel van de activiteiten van de milieu-technische eenheid waartoe

.../...

die inrichting behoort onder toepassing van artikel 8, § 1, valt.

Volgens een andere lezing zou de bepaling daarentegen aanvragen kunnen betreffen voor een inrichting die weliswaar niet zelf aan het vereiste van het veiligheidsrapport is onderworpen doch die een milieu-technische eenheid vormt samen met een of meer andere inrichtingen waarvoor wel een veiligheidsrapport is vereist. Dan zou de bepaling de verplichting opleggen de veiligheidsrapporten betreffende laatstgenoemde inrichtingen toe te voegen aan de voormelde aanvragen.

De bepaling dient te worden verduidelijkt zodat zij ondubbelzinnig van de daarin beoogde bedoeling doet blijken.

Artikel 14.

Uit de inleidende zin van artikel 14 blijkt niet in welk hoofdstuk het ontworpen artikel 19bis ingevoegd moet worden.

Artikel 20.

Uit de inleidende zin van artikel 20 blijkt niet in welk hoofdstuk het ontworpen artikel 25bis ingevoegd moet worden.

.../...

Artikel 22.

Men vervange, in 3°, de vermelding "§ 4" door "§ 4, eerste lid,".

Artikel 25.

Uit de inleidende zin van artikel 25 blijkt niet in welk hoofdstuk het ontworpen artikel 29bis ingevoegd moet worden.

Artikel 26.

1. Men redigere 1° als volgt :

"1° in § 1 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) de inleidende volzin wordt vervangen door de volgende bepaling :

"De beslissingen ...";

b) het 2° wordt vervangen door de volgende bepaling :

"2° de identificatiegegevens ...;".

2. In 4° dienen de woorden "in het tweede lid" door "in het derde lid" te worden vervangen.

.../...

3. In 5° redigere men de ontworpen paragraaf 9 als volgt :

"§ 9. De paragrafen 2 tot 6 zijn van overeenkomstige toepassing op de in beroep genomen beslissingen".

Artikel 27.

Men redigere dit artikel als volgt :

"Artikel 31 van hetzelfde besluit wordt als volgt gewijzigd :

1° § 1 wordt vervangen door ...;"

2° in § 2, 1°, tweede lid, wordt het eerste zinsdeel vervangen door ...;

3° ...".

Artikel 30.

Men vervange het woord "titel" door "opschrift".

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 32.

.../...

Artikel 35.

Luidens het ontworpen artikel 38, § 2, wordt de vergunningaanvraag voor een inrichting die na haar inbedrijfstelling vergunningsplichtig wordt ten gevolge van de aanvulling of de wijziging van de indelingslijst, behandeld "volgens de procedure bepaald in de artikelen 35 of 36" van het door het ontwerp gewijzigde VLAREM I.

Krachtens de ontworpen artikelen 35, 2º, en 36, 2º, is voor bepaalde milieuvergunningaanvragen een openbaar onderzoek vereist.

Artikel 16, § 2, van het milieuvergunningsdecreet, dat van toepassing is op vergunningaanvragen als bedoeld in artikel 38 van VLAREM I, bepaalt echter op algemene wijze dat er voor zulke aanvragen "geen openbaar onderzoek (dient) te worden ingesteld".

In zoverre de ontworpen bepaling dus ook de bepalingen van de voornoemde artikelen 35, 2º, en 36, 2º, van VLAREM I die een openbaar onderzoek opleggen van toepassing verklaart, gaat zij verder dan vereist is door het milieuvergunningsdecreet. De stellers van het ontwerp dienen na te gaan of zulks wel strookt met hun bedoeling. Is dat niet het geval, dan zouden de artikelen 35, 2º, en 36, 2º, in de ontworpen bepaling moeten worden uitgezonderd.

.../...

Artikel 37.

1. De ontworpen paragrafen 2 en 4 van artikel 40 zijn niet geredigeerd volgens de regels van de legistiek : de tekens 1°, 2°, 3° ... mogen niet worden gebruikt om leden in te leiden.

2. Men vervange de vermelding "2°" vóór de woorden "de bepalingen van § 4 worden vervangen ..." door "3°".

Artikel 40.

In de inleidende zin van het ontworpen artikel 45, § 4, moeten de woorden "en de stilzwijgende weigering" worden geschrapt. Uit de nota aan de Vlaamse regering blijkt immers dat het de bedoeling is van de stellers van het ontwerp om de stilzwijgende weigering uit de regeling te lichten.

Artikel 41.

1. Men vervange in het ontworpen artikel 47, § 2, 3°, het woord "verzoek" door "voorstel". Aldus is die bepaling meer in overeenstemming met de terminologie van het tweede lid, 2°, van die paragraaf 2.

.../...

2. Men schrijve in fine van artikel 41 "3º de bepalingen van § 2, 4º, worden ..." in plaats van "2º de bepalingen van sub 4º van § 2 worden".

Artikel 42.

Om wetgevingstechnische redenen moet dit artikel opgesplitst worden in twee artikelen : een eerste artikel waarbij "de titel" (lees : het opschrift) van afdeling I van hoofdstuk XIII wordt vervangen, en een tweede artikel waarbij artikel 49 wordt gewijzigd.

Artikel 43.

1. Luidens artikel 23, § 1, van het milieuvergunnings-decreet wordt het beroep tegen beslissingen die in eerste aanleg werden genomen door het college van burgemeester en schepenen, ingediend "bij de bestendige deputatie van de provincieraad, die uitspraak doet ...".

In de eerste volzin van het ontworpen artikel 50, 1º, a) wordt het onderzoek van de ontvankelijkheid van zulk beroep opgedragen aan de bestendige deputatie "of de door haar daartoe gemachtigde provinciale ambtenaar". Krachtens het bepaalde in het ontworpen artikel 50, 1º, b), wordt, ingeval het beroep "onontvankelijk (wordt) bevonden" de indiener daarvan in kennis gesteld en is de procedure voor het niet ontvankelijk bevonden beroep "hiermee beëindigd".

.../...

De voormelde delegatie aan een provinciale ambtenaar, die in het besproken geval aldus een eindbeslissing neemt over het beroep, is in strijd met het aangehaalde artikel 23, § 1, van het milieuvergunningsdecreet, dat uitsluitend aan de bestendige deputatie de bevoegdheid opdraagt om over het beroep uitspraak te doen.

Het ontworpen artikel 50, 1°, a), dient bijgevolg anders geredigeerd te worden.

2. In de derde volzin van het ontworpen artikel 50, 1°, a), wordt gesteld dat "de datum van ontvangst" van het beroepsschrift wordt "verschoven" tot de dag van ontvangst van het bewijs van betaling van de verschuldigde dossiertaks of van het in artikel 49, § 2, van VLAREM I bedoelde attest.

Met toepassing van die bepaling zou aldus een beroep, hoewel het binnen de voorgeschreven termijn werd ingesteld, toch onontvankelijk *ratione temporis* kunnen worden.

Die van rechtswege toe te passen "verschuiving" van de datum van de indiening van het beroep wegens het ontbreken van het bewijs van betaling van de dossiertaks, is niet bestaanbaar met de ter zake in artikel 19bis, § 4, derde lid, van het milieuvergunningsdecreet opgenomen regeling. Luidens die bepaling moet de indiener van het beroep immers in kennis worden gesteld van het ontbreken van dat bewijs van betaling en wordt hem een termijn van 14 kalenderdagen toegekend om dat bewijs alsnog aan zijn beroepsschrift toe

.../...

te voegen; zijn beroep wordt pas van rechtswege onontvankelijk indien hij van die mogelijkheid geen gebruik maakt binnen de voorgeschreven termijn van 14 kalenderdagen.

Wat het in artikel 49, § 2, van VLAREM I bedoelde attest betreft, is er geen decreetsbepaling waaruit volgt dat het ontbreken ervan tot de onontvankelijkheid van het beroep moet leiden. Weliswaar is de Vlaamse regering gemachtigd om procedureregels te bepalen. Uit het evenredigheidsbeginsel vloeit echter voort dat de procedurele sanctie in een redelijk evenredigheidsverband moet staan tot het verzuim. Gelet op het feit dat het attest van de burgemeester of van de gouverneur moeilijk als een essentieel gegeven voor de beoordeling van het beroep beschouwd kan worden, lijkt de sanctie van de onontvankelijkheid overdreven.

Het ontworpen artikel 50, 1º, a), dient bijgevolg ook om deze reden anders geredigeerd te worden.

3. In het ontworpen artikel 50, 1º, a), kunnen voorts in de tweede en vierde zin de woorden "in artikel 49, § 2, bedoelde" en in de derde zin de woorden "bedoeld in artikel 49, § 2" worden weggelaten. Hierdoor zou de tekst enigszins verlicht worden.

.../...

4. In het ontworpen artikel 50, 6°, a), worden in i), ii) en iii) de gevallen opgesomd waarin een stilzwijgende vergunning verkregen wordt (1).

De bepaling van iv), naar luid waarvan er in de overige gevallen geen stilzwijgende vergunning is, doet echter de vraag rijzen wat er in die overige gevallen wèl moet gebeuren. Zoals de bepaling geformuleerd is, kan zij de verkeerde indruk wekken dat er dan een stilzwijgende weigering zou zijn. De Raad van State suggereert voor iv) de volgende redactie :

"iv) in de overige gevallen geldt de termijn van vier maanden als een eenvoudige termijn van orde".

Artikel 44.

1. Om wetgevingstechnische redenen moet dit artikel opgesplitst worden in twee artikelen : een eerste artikel waarbij "de titel" (lees : het opschrift) van afdeling II van hoofdstuk XIII wordt vervangen, een tweede artikel waarbij artikel 51 wordt gewijzigd.

(1) Door zich tot die gevallen te beperken, conformeren de stellers van het ontwerp zich aan de rechtspraak van de afdeling administratie (zie o.m., R.v.St., 16 december 1993, b.v.b.a. Garage J. Weyten en Zoon, nr. 45.331).

2. Men schrijve in de inleidende zin van paragraaf 3 (die in een nieuw artikel een 2° wordt) : "De inleidende zin van § 2, eerste lid, wordt vervangen ...".

Artikel 45.

1. Luidens artikel 23, § 2, van het milieuvergunningsdecreet wordt het beroep tegen beslissingen die in eerste aanleg werden genomen door de bestendige deputatie, ingesteld "bij de Vlaamse regering, die uitspraak doet ...".

In de eerste volzin van het ontworpen artikel 52, 1°, a), wordt het onderzoek van de ontvankelijkheid van zulk beroep opgedragen aan de Vlaamse minister "of zijn gemachtigde ambtenaar". Krachtens het bepaalde in het ontworpen artikel 52, 1°, b), wordt, ingeval het beroep "onontvankelijk (wordt) bevonden ... de indiener daarvan in kennis gesteld en is de procedure voor het niet ontvankelijk bevonden beroep hiermee beëindigd"

De voormelde delegatie aan een ambtenaar, die in het besproken geval aldus een eindbeslissing neemt over het beroep, is in strijd met het aangehaalde artikel 23, § 2, van het milieuvergunningsdecreet dat uitsluitend aan de Vlaamse regering de bevoegdheid opdraagt om over het beroep uitspraak te doen (1).

(1) De regering kan die beslissingsmacht evenwel aan een van haar leden delegeren.

Het ontworpen artikel 52, 1º, a), dient bijgevolg anders geredigeerd te worden.

2. De hiervóór bij het ontworpen artikel 50 (artikel 43 van het ontwerp) gemaakte opmerking 2 in verband met het verschuiven van de datum van de indiening van het beroep, evenals de opmerkingen 3 en 4, gelden mutatis mutandis ook voor het ontworpen artikel 52.

Artikel 48.

Men redigere die bepaling als volgt :

"In artikel 57, § 2, tweede streepje, van hetzelfde besluit worden de woorden "artikel 34, 4º," geschrapt".

Artikel 49.

Krachtens het ongewijzigde artikel 56 van VLAREM I wordt een vergunning als bedoeld in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw voor een inrichting geschorst zolang de milieuvergunning voor die inrichting niet "definitief" is verleend. Krachtens het ongewijzigde artikel 57, § 1, van VLAREM I vervalt zulke bouwvergunning in geval van "definitieve" weigering van de aangevraagde milieuvergunning, dit is "op de dag van de al of niet stilzwijgende weigeringsbeslissing in laatste aanleg".

.../...

In het ontworpen artikel 57bis wordt het in de voornoemde artikelen vermelde woord "definitief" nader omschreven als "niet meer vatbaar (...) voor een administratief beroep" dat overeenkomstig VLAREM I kan worden ingesteld. Uit die precisering vloeit voort dat een in eerste aanleg toegekende vergunning pas als "verleend" beschouwd zou kunnen worden als de termijn voor het instellen van een beroep verstreken is, en dat die vergunning niet als "verleend" beschouwd zou kunnen worden, zolang het beroep nog aanhangig is.

Luidens artikel 5, § 1, eerste lid, van het milieuvergunningsdecreet wordt de voormelde bouwvergunning geschorst zolang de milieuvergunning niet is "verleend". Op de tijdens de parlementaire voorbereiding van het decreet gestelde vraag, wanneer een milieuvergunning bestaat en of de afhandeling van het beroep moet worden afgewacht alvorens van de bouwvergunning mag worden gebruik gemaakt, heeft de minister verklaard "dat een milieuvergunning als verleend wordt beschouwd, wanneer ze in eerste aanleg werd verleend en niet geschorst, ingevolge een beroep ..., en wanneer ze in beroep is verleend (1).

Aldus geïnterpreteerd, vloeit uit artikel 5, § 1, eerste lid, van het decreet voort dat een vergunning waartegen een niet-schorsend beroep is ingesteld, als "verleend" beschouwd moet worden, uiteraard onder voorbehoud van een weigering achteraf door de in beroep oordelende instantie. Hieruit volgt dat het decreet geen rechtsgrond

(1) Parl. St., Vl. R., 1984-85, nr. 291/14, p. 25.

biedt voor het ontworpen artikel 57bis, gelezen in samenhang met artikel 56 (1).

Wat het verval van de bouwvergunning betreft, op grond van de weigering van de milieuvergunning, moet vastgesteld worden dat artikel 5, § 1, derde lid, van het decreet klaarblijkelijk geschreven is met het geval voor ogen waarbij de milieuvergunning in eerste aanleg is verleend, en vervolgens in beroep geweigerd wordt. Ervan uitgaande dat de bouwvergunning rechten verleent, en dat het verval van die rechten een ernstige inmenging in de patrimoniale rechten van de betrokkene is, komt het de Raad van State voor dat, als de milieuvergunning in eerste aanleg geweigerd wordt, het verval van de bouwvergunning pas intreedt, hetzij op het ogenblik dat de termijn voor het instellen van een beroep verstreken is, hetzij op het ogenblik dat de beslissing in beroep bevestigd wordt. Indien het nodig geoordeeld wordt zulks in de tekst van VLAREM I tot uiting te brengen, zou het beter zijn artikel 57, § 1, anders te formuleren, eerder dan zich te beperken tot een definiëring van het daarin voorkomende begrip "definitief".

De conclusie is dan ook dat het ontworpen artikel 57bis best weggelaten wordt.

(1) Men kan zich trouwens afvragen of het woord "definitief" niet beter geschrapt zou worden in artikel 56 van VLAREM I, om die bepaling te doen aansluiten bij de bedoeling van de decreetgever.

Artikel 51.

Men redigere dit artikel als volgt :

"Artikel 62 van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992, wordt als volgt gewijzigd :

- 1º § 7, eerste streepje, wordt vervangen door de volgende bepaling : ...;
- 2º § 7, vierde streepje, wordt opgeheven;
- 3º § 8 wordt vervangen door de volgende bepaling :

"Voor de analyse van monsters van afvalstoffen zijn als laboratoria erkend : de laboratoria erkend in uitvoering van

Onverminderd ... afvalstoffen"".

Artikel 52.

Luidens artikel 31, § 1, van het milieuvergunnings-decreet kan de burgemeester de stopzetting bevelen van de activiteiten, de toestellen verzegelen en de onmiddellijke sluiting van de inrichting opleggen, wanneer hij vaststelt dat "een vergunningsplichtige inrichting zonder vergunning wordt geëxploiteerd".

.../...

Dit artikel beperkt de bevoegdheden van de burgemeester tot "vergunningsplichtige inrichtingen" die exploiteren zonder vergunning. Het biedt bijgevolg geen rechtsgrond om de burgemeester dezelfde bevoegdheden te geven ten aanzien van "meldingsplichtige inrichtingen" die geëxploiteerd worden zonder dat er akte werd genomen van de melding.

De bepaling van het ontworpen artikel 65, § 1, luidens welke de bedoelde maatregelen van stopzetting, enz. ook kunnen worden genomen wanneer een inrichting wordt geëxploiteerd "zonder dat er akte werd genomen van de melding", vindt derhalve geen rechtsgrond in het milieuvergunningsdecreet.

Artikel 53.

De bepaling waarbij artikel 66 wordt vervangen, is ten onrechte als artikel 52 aangeduid.

Artikel 54.

Men redigere dit artikel als volgt :

"Artikel 68 van hetzelfde besluit wordt als volgt gewijzigd :

.../...

- 1° in § 4, 1°, worden de woorden "de gemachtigde ambtenaar van het Bestuur Milieuvergunningen" vervangen door "de leidend ambtenaar van de Afdeling Europa en Milieu";
- 2° in § 4, 2°, worden de woorden "de in sub a) vermelde gemachtigde ambtenaar" vervangen door "de voormelde leidend ambtenaar".

Artikel 56.

Men redigere dit artikel als volgt :

"Art. 56. In artikel 73, tweede lid, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992, worden de woorden "de artikelen 5, 6, 45 en 47" vervangen door "de artikelen 5, 6, 6ter, 42, 45 en 47".

Artikel 57.

Het verdient aanbeveling de tweede volzin van het ontworpen artikel 82 als een afzonderlijk artikel in VLAREM I op te nemen, bijvoorbeeld als een artikel 79bis.

De wijziging van artikel 82 van VLAREM I is dan zonder voorwerp.

.../...

Artikel 58.

Men redigere paragraaf 1 van dit artikel als volgt :

"§ 1. In het opschrift van bijlage I bij hetzelfde besluit, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 28 oktober 1992 en 27 april 1994, worden de woorden "Alfabetische lijst" vervangen door het woord "Lijst".

Artikel 59.

De cursieve tekst in de ontworpen bepalingen bevat telkens een nadere toelichting bij die bepalingen. Dergelijke toelichting kan desgevallend in een verslag aan de Vlaamse regering worden opgenomen, doch hoort niet thuis in een normatieve tekst.

Artikel 63.

De in het opschrift (niet : "titel") van bijlage 5 aangehaalde richtlijn 82/501/EEG van de Raad dateert niet van 24 juni 1985, maar van 24 juni 1982.

In de inleidende zin vervange men de woorden "de aanhef" door "het eerste lid".

.../...

Artikel 64.

Men vervange in de inleidende zin van paragraaf 1 de woorden "De titel en de aanhef" door "Het opschrift en de eerste zes leden".

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraden,
	P. LEMMENS,	
	J. GIJSSELS,	assessoren van de
	A. ALEN,	afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de HH. J. BAERT en E. LANCKSWEERDT, auditeurs. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door H. J. CLEMENT, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS.

W. DEROOVER.